

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžo/30/2016
Identifikačné číslo spisu: 8014201217
Dátum vydania rozhodnutia: 26.10.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Zdenka Reisenauerová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:8014201217.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a členov senátu JUDr. Violy Takáčovej, PhD., a JUDr. Eriky Čanádyovej v právnej veci žalobcu: MIDAN - Prešov, s.r.o., so sídlom Floriánová 8, Prešov, IČO: 36 763 039, právne zastúpeného BENČÍK&PARTNERS, ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA, s.r.o., Františkánske námestie 4, Prešov, IČO: 36 860 441 proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, krajský dopravný inšpektorát, so sídlom Pionierska ulica 33, Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KRPZ-PO-KDI3-72/2014-P zo dňa 3. októbra 2014, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 5S/65/2014-30 zo dňa 14. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Prešove, č.k. 5S/65/2014-30 zo dňa 14. októbra 2015 p o t v r d z u j e .

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy odvolacieho konania v sume 181,90 Eur v lehote 30 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia k rukám právneho zástupcu žalobcu.

Odôvodnenie

Krajský súd v Prešove rozsudkom č.k. 5S/65/2014-30 zo dňa 14. októbra 2015 podľa ustanovenia § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) zrušil rozhodnutie žalovaného č.p.: KRPZ-PO-KDI3-72/2014-P zo dňa 3. októbra 2014 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát č.p.: ORPZ-PO-ODI2-276/2014-P zo dňa 31. júla 2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň zaviazal žalovaného nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 588,76 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu.

Z obsahu administratívneho spisu krajský súd zistil, že Mestská polícia v Prešove podaním zo dňa 07.04.2014 označeným ako Správa o výsledku objasňovania priestupku predložila prvostupňovému správne orgánu objasňovací spis vo veci priestupku, ktorý sa mal stať dňa 13.11.2013 v čase o 11:04 hod. do 11:56 hod., kedy bolo príslušníkmi mestskej polície zistené, že na ul. W. č. X v D. v pešej

zóny (IP 25a) dopravná obsluha a cyklisti, zásobovanie v čase 05 - 10 a 18 - 20 hod. a v zóne s dopravným obmedzením zákaz státia (IP 24a) na mieste, kde je úpravou cestnej premávky státie povolené len na označených parkoviskách s platným parkovacím lístkom alebo parkovacou kartou parkujú motorové vozidlá BMW EVČ: D. a D., čím došlo k porušeniu § 3 ods. 2 písm. a/, b/ Zákona o cestnej premávke a tým aj priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Po vylustrovaní motorových vozidiel bolo zistené, že držiteľom týchto motorových vozidiel je spoločnosť MIDAN - Prešov, s.r.o. so sídlom Floriánova 8, Prešov. Ďalej z predmetnej správy o výsledku objasňovania priestupku, ako aj zo samotného administratívneho spisu súd zistil, že v dňoch 13.12.2013 a 13.01.2014 boli zaslané dožiadania do uvedenej spoločnosti - žalobcu, avšak dožiadania neboli v odbernej lehote prevzaté. Z dôvodu nepreberania si doručeníek príslušníci mestskej polície sa v dňoch 17.02.2014, 14.03.2014 a 21.03.2014 presunuli na adresu trvalého pobytu konateľa žalobcu a zároveň adresu prevádzkovateľa vozidla za účelom podania vysvetlenia k priestupkom. Na uvedenej adrese nikto neotváral. Opätovne dňa 03.04.2014 príslušníci mestskej polície sa presunuli na adresu trvalého pobytu konateľa žalobcu. Po zazvonení na uvedenej adrese otvoril dvere MUDr. N., ktorý bol vyzvaný podľa § 10 ods. 1 zákona č. 564/1991 Zb. o obecnej polícii, aby podal vysvetlenie k priestupkom a poučil o jeho právach. Menový sa ústne vyjadril, že nepodá žiadne písomné vysvetlenie, že je vlastníkom preukazu ŤZP.

Ďalej z obsahu spisu žalovaného krajský súd zistil, že Mestskou políciou v Prešove bol prvostupňovému správnenému orgánu odstúpený aj priestupok správou o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 07.04.2014, ktorý sa mal stať dňa 14.10.2013 v čase o 13:20 hod., kedy bolo zistené, že na ul. W. X v D. v pešej zóne a v zóne s dopravným obmedzením na mieste, kde je úpravou cestnej premávky státie povolené len na označených parkoviskách s platným parkovacím lístkom alebo parkovacou kartou parkuje motorové vozidlo BMW EVČ: D., čím došlo k porušeniu § 3 ods. 1, 2 písm. b/ Zákona o cestnej premávke a tým aj priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Držiteľom tohto motorového vozidla bola spoločnosť MIDAN - Prešov, s.r.o. so sídlom Floriánová 8, Prešov. Prevádzkovateľovi motorového vozidla boli dňa 24.01.2014 a 05.03.2014 zaslané dožiadania za účelom predloženia potrebných podkladov, t.j. osobných údajov v rozsahu meno, priezvisko, adresa vodiča, ktorý v uvedený deň týmto motorovým vozidlom jazdil. Tieto dožiadania neboli prevzaté v odbernej lehote. Následne dňa 03.04.2014 sa dostavila hliadka mestskej polície Prešov na ul. Florianovu 8, Prešov za konateľom spoločnosti MUDr., G. N., ktorý príslušníkom mestskej polície uviedol, že žiadne písomné vysvetlenie nepodá a že je vlastníkom preukazu ŤZP. Podľa Správy o výsledku objasňovania priestupku zo dňa 02.04.2014, ktorým mestská polícia odstúpila priestupkový spis prvostupňovému správnenému orgánu bolo zistené, že dňa 22.11.2013 v čase o 11:00 hod. bolo príslušníkmi mestskej polície zistené, že na ul. W. č. X v D. v pešej zóne v zóne s dopravným obmedzením, zákaz státia na mieste, kde je úpravou cestnej premávky státie povolené len na označených parkoviskách s platným parkovacím lístkom alebo parkovacou kartou, parkuje motorové vozidlo BMW EVČ D., čím došlo k porušeniu § 3 ods. 2/) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch. Prevádzkovateľom tohto motorového vozidla bola spoločnosť MIDAN - Prešov, s.r.o. Dňa 20.01.2014 bolo tejto spoločnosti zaslané dožiadanie za účelom predloženia potrebných podkladov, t.j. označenia osobných údajov v rozsahu meno, priezvisko, adresa vodiča, ktorý v uvedený deň týmto motorovým vozidlom jazdil. Na toto dožiadanie mestská polícia neobdržala odpoveď, hoci bolo riadne doručené. Dňa 03.03.2014 bolo zaslané opätovné dožiadanie, ktoré sa vrátilo neprevzaté v odbernej lehote.

Krajský súd pri svojom rozhodovaní postupoval v intenciách ustanovení §§ 244 ods. 1, 2, 3, § 247 ods. 1, 2 a § 250j ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 6 ods. 5, § 138 ods. 1 písm. i/, § 139 ods. 1, § 141 ods. 1 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ust. § 46 a 47 ods. 1, 2 a 3 Správneho poriadku.

Z odôvodnenia rozhodnutia krajského súdu vyplynulo, že ten nepovažoval vymedzenie predmetu konania vo výroku rozhodnutia žalovaného za dostatočne špecifikovaný z pohľadu zákonných kritérií, t.j. vecného, časového a miestneho určenia konania tak, aby nebolo zameniteľné s iným skutkom. V tejto súvislosti mal krajský súd z obsahu administratívneho spisu za nesporné, že žalobcovi boli zo strany Mestskej polície v Prešove v rámci konania o objasňovaní priestupku zasielané viaceré dožiadania s

výzvou na oznámenie osobných údajov vodiča, ktorému zveril vedenie osobného motorového vozidla. Zo spisu je taktiež zrejmé, že žalobca je prevádzkovateľom dvoch motorových vozidiel a to BMW EVČ: D. a D.. Konanie o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dotýkalo zistení porušenia Zákona o cestnej premávke zo dňa 13.11.2013, 14.10.2013 a 22.11.2013. Teda žalobca sa mal dopustiť viacerých konaní, za ktoré mu mala byť uložená pokuta za správny delikt. Krajský súd skonštatoval, že odvolací orgán vo vzťahu k výroku rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu nedostatok špecifikácie skutku síce odstránil tým, že ho časovo vymedzil odo dňa 14.10.2013 do dňa rozhodnutia vo veci, avšak takáto špecifikácia skutku podľa názoru krajského súdu nespĺňa požadované zákonné kritériá, t.j. vecné, časové a miestne určenie konania tak, aby nebolo zameniteľné s iným skutkom. Podľa názoru krajského súdu o skutočnosti, že môže dôjsť k zámene skutku, prípadne k dvojakému postihu za ten istý skutok v predmetnom konaní svedčí aj tá skutočnosť, že žalovaný v napadnutom rozhodnutí doplnil časový úsek konania žalobcu, za ktorý je mu uložená pokuta od 14.10.2013 do dňa rozhodnutia vo veci, pričom z obsahu spisu krajský súd zistil, že v tomto časovom rozmedzí bola už žalobcovi uložená pokuta a to rozhodnutím Okresného riaditeľstva policajného zboru v Prešove, okresný dopravný inšpektorát č.p.: ORPZ-PO-ODI2-403/2013-P zo dňa 07.03.2014, kde z výroku tohto rozhodnutia vyplýva, že žalobca ako prevádzkovateľ motorového vozidla zn. BMW EVČ: D., D. a motorového vozidla NISAN D. v súvislosti s prevádzkou, ktorého bolo podozrenie zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky si nesplnil povinnosť a v súvislosti s konaním o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky orgánu oprávnenému objasňovať alebo prejednať priestupok neoznámil osobné údaje osoby, ktorej zveril vedenie vozidla v rozsahu meno, priezvisko a adresa, čím došlo porušeniu ustanovenia § 6 ods. 5 Zákona o cestnej premávke a k spáchaniu správneho deliktu podľa § 138 ods. 1 písm. i/ Zákona o cestnej premávke, za čo mu bola uložená pokuta o výške 350,- Eur. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.04.2014 a vykonateľnosť 30.04.2014.

Krajský súd ďalej v odôvodnení rozhodnutia vytýkal správnym orgánom, že výrok neobsahuje ustanovenie právneho predpisu upravujúce povinnosť žalobcu ako prevádzkovateľa osobného motorového vozidla, ktorý mu ukladá oznámiť osobné údaje osoby, ktorej zveril vedenie vozidla v rozsahu meno, priezvisko a adresa. Za takéto ustanovenie považoval ust. § 6 ods. 5 Zákona o cestnej premávke.

Krajský súd na vytýkané vady konania prihliadal poukazom na ust. § 250i ods. 3 O.s.p., nakoľko mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia. Krajský súd sa nezaoberal žalobnými námietkami týkajúcimi sa samotného priestupku proti plynulosti a bezpečnosti cestnej premávky, ktoré malo byť predmetom objasňovania a prejednávania pred príslušným správnym orgánom, keďže nie sú predmetom správneho konania, ktorého rozhodnutie je preskúmané súdom. Taktiež sa krajský súd nezaoberal výškou uloženej pokuty vzhľadom k tomu, že len na základe presnej definície správneho deliktu - skutku, jeho vymedzenia čo do miesta, času a spôsobu spáchania je možné preskúmať a hodnotiť správnosť a výšku uloženia sankcie, čo v napadnutom rozhodnutí absentuje.

2.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, resp. aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietne. Svoje odvolanie odôvodnil porušením ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p., nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Žalovaný sa vo všeobecnosti stotožnil s názorom krajského súdu vo vzťahu k zákonným náležitostiam (formálnym aj obsahovým) výroku rozhodnutia v správnom konaní, avšak nestotožnil sa s jeho záverom, že v preskúmanom prípade je rozhodnutie o uložení sankcie za správny delikt a tým sankcionovanie žalobcu za jeho protiprávne konanie zameniteľné s iným jeho konaním. Žalovaný poukázal na to, že predmetom konania o uložení sankcie za správny delikt, ukončené vydaním rozhodnutia, bolo nespĺnenie si povinnosti žalobcu ako právnickej osoby vo vzťahu k oznámeniu údajov o vodičovi v rozsahu meno, priezvisko a adresa pobytu, t.j. predmetom konania nebolo a ani nemohlo

byť konanie o priestupku. Z uvedeného dôvodu sa žalovaný zameril len na opis konania právnickej osoby, teda opis toho, čo považuje za jej protiprávne konanie. Vychádzajúc tak zo zákonných náležitostí výroku rozhodnutia mal žalovaný za to, že výrok preskúmaného rozhodnutia o uložení sankcie za správny delikt obsahuje všetky zákonom stanovené náležitosti v zmysle zákona o správnom konaní. Podľa názoru žalovaného vecný (označenie protiprávneho konania) ako i miestny (určujúci miestnu príslušnosť správneho orgánu) aspekt je z výroku rozhodnutia zrejмый, pričom časový aspekt žalovaný doplnil v rámci odvolacieho konania, aby bolo z výroku zřejmé obdobie, v ktorom si účastník konania - žalobca nesplnil zákonnú povinnosť, čím bol naplnený aj časový aspekt. Ďalej žalovaný poukázal na to, že odôvodnenie rozhodnutia je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia, a preto vyjadril presvedčenie, že odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní presnou špecifikáciou konkrétneho podozrenia zo spáchania priestupku vylučuje možnosť opätovného sankčného postihu, resp. zámeny správneho deliktu s iným konaním. Vo vzťahu k vytknutej absencii ust. § 6 ods. 5 zákona o cestnej premávke žalovaný vyjadril presvedčenie, že absencia predmetného ustanovenia vo výroku nezakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia a vrátenia veci na nové konanie, nakoľko by správny orgán v novom konaní len formálne rozhodol obdobným spôsobom, aj keď s uvedením paragrafového znenia porušenia zákona o cestnej premávke.

Žalovaný ďalej v odvolaní namietal výšku trov konania, ktorú je povinný podľa výroku o trovách konania zaplatiť na účet právneho zástupcu žalobcu, pričom poukázal na to, že v deň podania žaloby bol žalobca právne zastúpený JUDr. Zuzanou Komorovskou, ktorá zastupovanie žalobcu prevzala a spracovala podanú žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia.

3.

Žalobca sa vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu doručeného súdu dňa 08.02.2016 stotožnil s rozhodnutím krajského súdu, tento považoval za správny a odvolanie žalovaného žiadal zamietnuť, rozsudok potvrdiť a priznať trovy odvolacieho konania. Žalobca uviedol, že nie v odôvodnení rozhodnutia, ale vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí byť presne špecifikovaný správny delikt tak, aby konanie, za ktoré správny orgán ukladá pokutu nebolo zameniteľné s iným konaním. Žalobca ďalej uviedol, že nebol povinný podať vysvetlenie v zmysle ust. § 56 ods. 2 zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, podľa ktorého môže odprieť podať vysvetlenie, ak by jemu alebo blízkej osobe spôsobil nebezpečenstvo trestného stíhania. V tejto súvislosti poukázal aj na ust. § 35 ods. 3 Správneho poriadku.

4.

Podľa ust. § 492 ods. 2 zák. č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok účinný od 01.07.2016 odvolacie konanie podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (ust. § 10 ods. 2, § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p) preskúmal napadnutý rozsudok ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach podaného odvolania žalovaného (ust. § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (ust. § 250ja ods. 2 O.s.p., § 492 ods. 2 S.s.p.), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (ust. § 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 O.s.p. a ust. § 492 ods. 2 S.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania v preskúmanej veci bol rozsudok krajského súdu, ktorým súd prvého stupňa zrušil podľa ust. § 250j ods. 2 písm. e/ O.s.p. rozhodnutie žalovaného č. p. KRPZ-PO-KDI3-72/2014-P zo dňa 3. októbra 2014 v spojení s rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát č.p.: ORPZ-PO-ODI2-276/2014-P zo dňa 31. júla 2014 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu, v spojení s rozhodnutím správneho orgánu prvého stupňa, ako aj konania im predchádzajúce, najmä z toho pohľadu, či sa súd prvého stupňa vysporiadal so zásadnými námietkami uvedenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu, či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Predmetom preskúmacieho konania súdu v danej veci bolo rozhodnutie žalovaného správneho orgánu č.p. KRPZ-PO-KDI3-72/2014-P zo dňa 3. októbra 2014, ktorým žalovaný zmenil rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Prešove, Okresného dopravného inšpektorátu č.p.: ORPZ-PO-ODI2-276/2014-P zo dňa 31. júla 2014 tak, že za časť textu vo výrokovej časti rozhodnutia: "... orgánu oprávnenému objasňovať alebo prejednávať priestupok neoznámila ..." doplnil časť textu: ",... odo dňa 14.10.2013 do dňa rozhodnutia vo veci ...". V ďalšej časti odvolanie žalobcu zmietol a rozhodnutie potvrdil.

Okresné riaditeľstvo Policajného zboru v Prešove, Okresný dopravný inšpektorát uvedeným rozhodnutím uložil žalobcovi ako právnickej osobe v súvislosti s konaním o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, orgánu oprávnenému objasňovať alebo prejednávať priestupok podľa ust. § 138 ods. 2 zákona o cestnej premávke pokutu vo výške 3,500 Eur za to, že ako právnická osoba neoznámila osobné údaje osoby, ktorej zverila vedenie vozidla, v rozsahu meno, priezvisko a adresa. Z uvedeného dôvodu sa právnická osoba uznala vinnou zo spáchania správneho deliktu, pretože porušila povinnosť podľa § 138 ods. 1 písm. i/ zákona o cestnej premávke, pričom sa uvedená právnická osoba podľa ust. § 138 ods. 2 zákona o cestnej premávke, dopustila porušenia tejto povinnosti opätovne do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zdôrazňuje, že súd v procese súdneho prieskumu nie je súdom skutkovým. Jeho úlohou pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov (§§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán príslušný na konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Súdnym prieskumom zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu je určený rozsahom dôvodov uvedených v opravnom prostriedku, ktorými navrhovateľ namieta nezákonnosť rozhodnutia správneho orgánu, tvrdiac, že nezákonným rozhodnutím správneho orgánu a postupom mu predchádzajúcim bol ukrátený na svojich hmotnoprávných alebo procesnoprávných právach. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia.

V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.).

Podľa ust. § 6 ods. 5 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, prevádzkovateľ vozidla je povinný v súvislosti s konaním o priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky orgánu oprávnenému objasňovať alebo prejednať priestupok oznámiť osobné údaje osoby, ktorej zveril vedenie vozidla, v rozsahu meno, priezvisko a adresa pobytu.

Podľa ust. § 138 ods. 1 písm. i/ citovaného zákona, orgán Policajného zboru uloží pokutu do 3 500,- eur právnickej osobe alebo fyzickej osobe - podnikateľovi, ktorá v súvislosti s konaním o priestupku proti

bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky orgánu oprávnenému objasňovať alebo prejednať priestupok neoznámí osobné údaje osoby, ktorej zveril vedenie vozidla, v rozsahu meno, priezvisko a adresa.

Podľa ust. § 138 ods. 2 citovaného zákona pokutu do 7 000,- eur uloží orgán Policajného zboru, ak právnická osoba alebo fyzická osoba - podnikateľ sa dopustí porušenia niektorej z povinností podľa odseku 1 opätovne do jedného roka od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia o uložení pokuty.

Podľa ust. § 141 ods. 1 citovaného zákona, ak v tomto zákone nie je ustanovené inak, na konanie podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

Podľa ust. § 47 ods. 1, 2 správneho poriadku, rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu; lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný zákon.

5.

Najvyšší súd v procese posudzovania zákonnosti napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa vychádzal zo skutkových zistení vyplývajúcich z administratívneho spisu, obsiahnutých v odôvodnení napadnutého prvostupňového rozsudku, ktoré z tohto dôvodu neopakuje a súčasne na ne poukazuje.

Odvolací súd po vyhodnotení odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchyľil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku.

Právna teória v rámci verejnoprávnej zodpovednosti za protispoločenské konanie rozoznáva trestné činy, priestupky, iné správne delikty, v ďalšej špecifikácii ešte správne disciplinárne delikty a správne delikty poriadkové. Deliktom je len také porušenie povinnosti (konanie alebo opomenutie), ktoré konkrétny zákon takto označuje. Rozlišovacím kritériom medzi jednotlivými druhmi deliktov podľa závažnosti je miera ich typovej spoločenskej nebezpečnosti vyjadrenej v znakoch skutkovej podstaty, u iných správnych deliktov a disciplinárnych deliktov ešte aj okruh subjektov, ktoré sa deliktu môžu dopustiť (výstižne to určuje napr. zákon o priestupkoch). Iné správne delikty sú svojou povahou najbližšie práve priestupkom. V oboch prípadoch ide o súčasť tzv. správneho trestania, o postih správny orgánom za určité nedovolené konanie (či opomenutie). Je potrebné zdôrazniť, že formálne označenie určitého typu protispoločenského konania a tomu zodpovedajúce zaradenie medzi trestné činy, priestupky, iné správne delikty a z toho vyvolané následky v podobe sankcií, vrátane príslušného konania, pritom či už ide o oblasť súdneho alebo správneho trestania, je len vyjadrením reálnej trestnej politiky štátu, teda reflexia názoru spoločnosti na potrebnú mieru ochrany jednotlivých vzťahov a záujmov. Kriminalizácia či naopak dekriminalizácia určitého konania nachádza výraz v platnej právnej úprave a v ich zmenách, voľbe procesných nástrojov potrebných k odhaleniu a dokázaniu konkrétnych skutkov ako aj prísnosti postihu delikventa. Z týchto hľadísk je potrebné vychádzať pri posúdení nevyhnutnosti konkretizácie skutku a jeho miesta v rozhodnutí. Zákonná úprava je jednoznačná pokiaľ ide o konanie o trestných činoch, pretože podľa trestného zákona musí výrok rozsudku presne označovať trestný čin, ktorého sa týka, a to nielen zákonným pomenovaním a uvedením príslušného zákonného ustanovenia, ale aj uvedením

miesta, času a spôsobu spáchania, poprípade i iných skutočností potrebných na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Pri priestupkoch je obdobná právna úprava. Výrok rozhodnutia o priestupku musí obsahovať tiež popis skutku s označením miesta a času jeho spáchania, vyslovenie viny, druh a výmeru sankcie. Široká oblasť iných správnych deliktov však takéto jednoznačné vymedzenie výroku rozhodnutia nemá. Odkazuje sa napríklad na správny poriadok (§ 47 ods. 2 správneho poriadku), čo však neznamená, že pri iných správnych deliktoch táto požiadavka dodržaná byť nemusí. Je nespochybniteľné, že vo výroku rozhodnutia o správnom delikte musí vymedzenie predmetu konania spočívať v špecifikácii deliktu tak, aby sankcionované konanie nebolo zameniteľné s iným konaním. V rozhodnutiach trestného charakteru, ktorými sú nepochybne i rozhodnutia o iných správnych deliktoch, je nevyhnutné presne vymedziť, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. To je možné zaručiť len konkretizáciou údajov obsahujúcich popis skutku s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne uvedením iných skutočností, ktoré sú potrebné na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným. Takáto miera podrobnosti je nevyhnutná pre celé sankčné konanie, a to najmä z dôvodu vylúčenia prekážky litispendencie, dvojitého postihu pre rovnaký skutok, pre vylúčenie prekážky veci rozhodnutej, pre určenie rozsahu dokazovania a to aj pre zabezpečenie riadneho práva na obhajobu. Až vydané rozhodnutie jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil a v čom spáchaný delikt spočíva. Jednotlivé skutkové údaje sú rozhodné pre určenie totožnosti skutku, vylučujú pre ďalšie obdobie možnosť zámeny skutku a možnosť opakovaného postihu za rovnaký skutok, pritom je potrebné odmietnuť úvahu o tom, že postačí, ak tieto náležitosti sú uvedené len v odôvodnení rozhodnutia. Význam výrokovej časti rozhodnutia spočíva v tom, že iba táto časť rozhodnutia môže zasiahnuť do práv a povinností účastníkov konania. Riadne formulovaný výrok a v ňom v prvom rade konkrétny popis skutku, je nezastupiteľná časť rozhodnutia, z ktorého je možné zistiť, či a aká povinnosť bola porušená a aké opatrenia či sankcie boli uložené. Len rozhodnutie obsahujúce takýto výrok môže byť vynúiteľné exekúciou. Súd považuje za potrebné zdôrazniť, že i na rozhodovanie o správnych deliktoch dopadajú požiadavky čl. 6 ods. 1 dohovoru, pretože dohovor v čl. 6 ods. 1 uvádza „akékoľvek trestné obvinenie“. Dohovor má v danom prípade prioritu pred vnútroštátnym zákonom, ak zabezpečuje väčší rozsah ústavných práv a slobôd.

Vychádzajúc z čl. 6 ods. 1 veta prvá dohovoru, z Odporúčania výboru ministrov č. R(91) pre členské štáty o správnych sankciách schváleného Výborom ministrov 13. februára 1991 (ďalej aj len „odporúčanie o správnych sankciách“) ako aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. rozsudok Neumeister v. Rakúsko z júla 1976) trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) musí podliehať rovnakému režimu ako trestný postih za trestné činy. Je preto nevyhnutné poskytnúť záruky a práva, ktoré sú zakotvené v Trestnom zákone a Trestnom poriadku nielen obvinenému z trestného činu, ale aj subjektu, voči ktorému je vyvodzovaná administratívno-právna zodpovednosť, čo napokon vyplýva aj zo zásady č. 6 odporúčania o správnych sankciách, podľa ktorej je nevyhnutné v rámci správneho konania vo veciach správnych sankcií poskytovať okrem záruk spravodlivého správneho konania v zmysle rezolúcie (77) 31 aj pevne zavedené záruky v trestnom konaní. Nemožno pritom opomenúť, že hranice medzi trestnými deliktami, za ktoré ukladá trest súd a správny deliktami, za ktoré ukládajú sankcie správne orgány, sú určené prejavom vôle zákonodarcu a nie sú odôvodnené prirodzeno-právnymi princípmi.

Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo svojej rozhodovacej činnosti ustálil, že trestnoprávne princípy sa analogicky aplikujú i v správnom trestaní, a že trestanie za správne delikty (priestupky, správne delikty právnických osôb a správne delikty fyzických osôb - podnikateľov) podlieha obdobnému režimu ako trestný postih za trestné činy (bližšie pozri napr. sp.zn. 3Sžn 68/2004, 3Sž 85/2007, 8Sžo 28/2007, 8Sžo 147/2008).

V predmetnej veci bol žalobca sankcionovaný za iný správny delikt, preto bolo v rámci výroku rozhodnutia nevyhnutné presne vymedziť, za aké konkrétne konanie je subjekt postihnutý. Odvolací súd sa nestotožnil s odvolacou námietkou žalovaného, že rozhodnutie obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, nakoľko protiprávne konanie, za ktoré bol žalobca sankcionovaný, nie je vo výroku rozhodnutia dostatočne popísané tak, aby obsahovalo skutkové okolnosti, ktoré sú právne významné z hľadiska naplnenia jednotlivých znakov skutkovej podstaty správneho deliktu, ktorý je predmetom konania, teda, za ktorý bol žalobca pokutovaný. Navyše ust. § 138 ods. 1, 2 zákona o premávke

neupravuje povinnosti prevádzkovateľa vozidla, ale ukladá správne orgánu povinnosť uložiť pokutu za porušenie zákonnej povinnosti, preto nemohlo dôjsť zo strany žalobcu k porušeniu povinnosti uvedenej v ust. § 138 ods. 1 zákona, tak ako to vo výroku rozhodnutia uviedol prvostupňový správny orgán. Nemožno sa stotožniť ani s názorom žalovaného, že absencia ust. § 6 ods. 5 zákona o cestnej premávke vo výroku rozhodnutia nezakladá dôvod na zrušenie rozhodnutia. Táto argumentácia je v rozpore už s vyššie uvedeným, pretože až na základe vydaného rozhodnutia sa vo výroku jednoznačne určí, čoho sa páchatel dopustil (porušenia akej zákonnej povinnosti) a v čom správny delikt spočíval (popise protiprávneho konania). Odvolací súd súhlasí s názorom žalovaného, že odôvodnenie je neoddeliteľnou súčasťou rozhodnutia, avšak v kontexte vyššie uvedenom je tento názor neudržateľný. Pre možnosť vylúčenia opätovného sankčného postihu nie je rozhodujúce odôvodnenie rozhodnutia, ale práve jeho výrok, ktorý je spôsobilý zasiahnuť do právnej sféry páchatel'a tohto správneho deliktu.

Odvolací súd odvoláciu námietku žalovaného vo vzťahu k priznaným trovám konania a ich výške vyhodnotil ako nedôvodnú. Zmena právneho zastúpenia počas konania nemá vzhľadom na právnu úpravu priznávania náhrady trov konania (ust. § 142 a nasl. O.s.p.) žiadny vplyv, keďže zmyslom a účelom náhrady trov konania v konaní pred všeobecným súdom (vrátane súdu správneho) je poskytnúť úspešnému účastníkovi náhradu tých trov konania, ktoré vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musel zaplatiť. Navyše náhradu trov konania možno priznať iba účastníkovi (nie advokátovi). V predmetnej veci bol žalobca plne úspešný a preto bol daný dôvod pre rozhodnutie súdu o trovách konania podľa ust. § 250k ods. 1 O.s.p. podľa zásady úspechu v konaní.

Záverom odvolací súd pre ďalšie konanie pred správnym orgánom zdôrazňuje, že porušenie povinnosti vyplývajúcej z ust. § 6 ods. 5 zákona je založené na objektívnej zodpovednosti právnickej osoby, čo možno považovať za zvláštny druh zodpovednosti, kedy právnická osoba zodpovedá za protiprávny stav. (tzv. zodpovednosť za výsledok) V takom prípade je nutné skúmať, či došlo konaním právnickej osoby v procesnom postavení ako obvineného zo spáchania iného správneho deliktu k naplneniu zákonom definovanej skutkovej podstaty správneho deliktu, teda k naplneniu jeho objektívnej stránky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému žalobcovi priznal právo na náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia priznaných podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za jeden úkon právnej služby vyjadrenie k odvolaniu v sume 143,- Eur (§ 11 ods. 4 vyhlášky) + réžijný paušál v sume 8,58 Eur (§ 16 ods. 3 vyhlášky) + 20% DPH (§ 18 ods. 3 vyhlášky), t.j 181,90 Eur.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.